

52.

Vyhláška ministra financí (81)

ze dne 5. dubna 1937,

kteřou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o úpravě platů za dovoz a vývoz zboží mezi Československem a Itálií.

Podle § 4 vládního nařízení (VI) ze dne 2. prosince 1931, č. 179 Sb. z. a n., kterým se provádí ustanovení § 2, č. 2 zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, jakož i § 9 opatření Stálého výboru ze dne 7. listopadu 1929, č. 166 Sb. z. a n., o konečné úpravě československé měny, vyhláshuji opatření Národní banky Československé ze dne 1. dubna 1937.

Dr. Kalfus v. r.

Opatření

Národní banky Československé

o úpravě platů za dovoz a vývoz zboží mezi Československem a Itálií.

Národní banka Československá, provádějíc dohodu s Italským Národním ústavem devisovým (Istituto Nazionale per i Cambi con l'Estero) ze dne 31. března 1937 o úpravě platů ze směny zboží mezi Československem a Itálií, ustanovuje ve shodě s ministrem financí podle § 1 vl. nař. (VI) č. 179/1931 Sb. z. a n. a podle § 9 opatření Stálého výboru č. 166/1929 Sb. z. a n.:

Čl. 1.

(1) K soustředění úhrad, konaných dovozci jednoho státu ve prospěch vývozců státu druhého, zřídí se v každém státě „generální účet“ (conto generale), a to generální účet znějící na jméno Italského Národního ústavu devisového v italských lirách u Národní banky Československé v Praze a generální účet znějící na jméno Národní banky Československé v československých korunách u Italského Národního ústavu devisového v Římě.

(2) Oba účty jsou bezúročné.

(3) Vedením generálního účtu pověřují se jako pokladní místa v Československu Zemská banka v Praze a v Itálii Italská banka (Banca d'Italia) v Římě.

Čl. 2.

(1) Generálními účty lze konati vzájemné úhrady z těchto titulů:

a) za dovoz resp. vývoz zboží i s příslušnými výlohami mimo námořní dopravné a pojišťovací premie;

b) za dovoz knih a hudebnin, za předplatné na časopisy, revue a pod.;

c) za účty z činnosti publikační, za inserci v denním tisku a v revuích;

d) za provise obchodním zástupcům ze vzájemné směny zboží;

e) za výlohy týchž zástupců ze vzájemného obchodního styku;

f) za zálohy k nákupu zboží československého nebo italského původu, určeného k dovozu do Itálie nebo do Československa, bylo-li již k jeho dovozu vydáno příslušným úřadem dovozní povolení, je-li v kupní smlouvě na tento způsob úhrady pamatováno a odpovídá-li obchodním zvyklostem.

(2) Jiné platy lze konati těmito účty po předchozí dohodě Národní banky Československé s Italským Národním ústavem devisovým.

Čl. 3.

(1) Přepočít italských lir na československé koruny nebo naopak bude se díti podle středního kursu příslušné měny na pražské nebo římské burse znamenáného v den složení.

(2) Poukazy, znějící na jinou měnu než československou nebo italskou, převedou se na měnu příslušného generálního účtu středním kursem této měny na burse v Praze nebo v Římě znamenáným v den složení úhrady a dále podle odstavce 1 tohoto článku.

Čl. 4.

(1) Národní banka Československá a Italský Národní ústav devisový si denně vyrovnají salda částek složených ve prospěch vývozců druhého státu na generálním účtě oběma ústavu vedeném.

(2) Pokud se denní salda obou účtů nevyrovnají, převede se nekrytý zůstatek jako prvá položka do vyrovnání v příštím dnu.

(3) Výplaty ve prospěch vývozců vlastního státu dějí se zásadně jen v rámci pohotového salda domácího generálního účtu, a to podle pořadových čísel avisovaných výplat.

Čl. 5.

(1) Dlužníci obou států se osvobozují ze svého závazku teprve tehdy, až jejich věřitel

obdrží v druhém státě vyplacenu celou protihodnotu své pohledávky.

(2) Dlužníci obou zemí jsou povinni doplatiti případné kursově rozdílly vzniklé mezi dnem vplatu jejich závazku na generální účet a mezi dnem výplaty pohledávky věřiteli v druhém státě.

Čl. 6.

Národní banka Československá a Italský Národní ústav devisový si budou denně zasílati seznamy úhrad vykonaných dlužníky v jejich zemi ve prospěch věřitelů druhého státu.

Čl. 7.

Soukromé platební kompensace mezi dovozci a vývozci se již nepovolují. Povolené a dosud úplně neprovedené soukromé platební kompensace možno ještě zlikvidovati.

Čl. 8.

Ustanovení tohoto opatření nevztahují se na transitiční obchod se zbožím.

Čl. 9.

Zemská banka v Praze bude vybírat z částek u ní skládaných i od ní vyplácených (čl. 1, odst. 3) odměnu $2\frac{1}{2}\text{‰}$, nejméně však 5 Kč z položky, kromě poštovního a skutečných výloh.

Čl. 10.

(1) Zůstane-li v případě, že dohoda pozbude účinnosti, ve prospěch jednoho státu nepřeve-

dené saldo na účtě vedeném ve druhém státě, musí dovozci prvního státu dále konati úhrady na generální účet podle ustanovení dohody, až se saldo vyrovná.

(2) Generálními účty budou se nadále konati na obou stranách i platy za zboží dovezené na úvěr ještě za platnosti dohody.

Čl. 11.

(1) Globální účet Italského Národního ústavu devisového, zřízený u Národní banky Československé podle opatření Národní banky Československé ze dne 1. září 1936 (uveřejněného vyhláškou ministra financí (75) ze dne 3. září 1936, č. 247 Sb. z. a n.), bude likvidován.

(2) Saldo tohoto účtu zjištěné při likvidaci bude převedeno v prvním pořadí na příslušný generální účet.

Čl. 12.

Dohoda nabývá platnosti 1. dubnem 1937 a platí po tutéž dobu jako dohoda o směně zboží mezi Československem a Itálií.

V Praze dne 1. dubna 1937.

Národní banka Československá

Náměstek guvernéra:

Dr. Dvořák v. r.

Bankovní rada:

Vrchní ředitel:

Dr. Ringhoffer v. r.

Dr. Peroutka v. r.